

Pátá kapitola

Astra se otočila ve vzduchu a zamířila k útesům u Východního moře. Zoe cítila, jak obrovskou rychlostí mává křídly a hledá si cestu mezi mraky. Prsty se zabořila do Astřiny hedvábné hřívy a přitiskla se k jejímu krku.

„Ještě nikdy jsem nic takového neudělala,“ řekla Astra, když uháněla směrem k moři.

„Maminka si mě vždycky držela u sebe, jako bych potřebovala speciální ochranu, protože neumím kouzlit...“

„Bojíš se?“ zeptala se Zoe. Pak se ale na Astru podívala a v jejích očích spatřila obrovské odhodlání.

„Ne,“ odpověděla Astra. „To, že neumím kouzlit, ještě neznamená, že se bojím. Spíš jsem se vždy cítila trochu osaměle. Teď ale vím, že spolu tento úkol zvládneme.“

